

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "M."

w W.

przeciwko Miastu W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 11 sierpnia 2011 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie

Sądu Okręgowego

z dnia 5 stycznia 2011 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

W postanowieniu z dnia 5 stycznia 2011 r. Sąd Okręgowy uzupełnił wyrok Sądu Okręgowego z dnia 17 grudnia 2010 r., oddalający apelację powódki Spółdzielni Mieszkaniowej „M.” w W. od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 29 września 2009 r., w sprawie przeciwko Miastu W., w ten sposób, że oddalił wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów procesu za instancję odwoławczą. Sąd ten uznał, że wprawdzie apelacja powódki została oddalona, jednak wydanym w tym samym dniu postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił także zażalenie pozwanego (nazwane apelacją). W tej sytuacji nie można uznać strony powodowej za przegrywającą sprawę i obciążać powódki kosztami procesu przed Sądem drugiej instancji.

Powyższe orzeczenie zaskarżył zażaleniem pozwany. Skarżący zarzucił naruszenie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., poprzez błędne przyjęcie, że strony powodowej nie można uznać za przegrywającą sprawę w drugiej instancji, skoro apelacja powódki została oddalona, a pozwany wniósł odpowiedź na apelację, w której domagał się jej oddalenia i zasądzenia kosztów procesu według norm przypisanych i tożsame stanowisko prezentował podczas rozprawy apelacyjnej. W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania za instancję odwoławczą.

Sąd Najwyższy, zważył co następuje:

Sąd drugiej instancji rozstrzygał o dwóch środkach odwoławczych: apelacji powódki, która zaskarżała w całości wyrok Sądu Rejonowego oddalający jej powództwo oraz o zażaleniu pozwanego, który kwestionował prawidłowość rozstrzygnięcia o odrzuceniu jego wniosku restytucyjnego, zgłoszonego przed sądem pierwszej instancji w związku z wyegzekwowaniem od niego dochodzonej przez powódkę należności na podstawie nakazu zapłaty, który upadł na skutek złożenia sprzeciwu. Każdy ze środków zaskarżenia miał więc za przedmiot odrębne rozstrzygnięcie i rozpatrywany był w innym postępowaniu – apelacja w postępowaniu apelacyjnym, zażalenie natomiast w postępowaniu zażaleniowym. Nie było zatem podstaw do „zsumowania” wyników tych postępowań i uznania,

że powódka, której apelacja została oddalona w całości nie przegrała w postępowaniu apelacyjnym, natomiast pozwany, którego zażalenie zostało odrzucone nie przegrał w postępowaniu zażaleniowym. W konsekwencji powódka zobowiązana była, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zwrócić pozwanemu na jego żądanie koszty procesu w postępowaniu apelacyjnym. Pozwany złożył stosowny wniosek o zasądzenie kosztów w odpowiedzi na apelację. Ponieważ Sąd Okręgowy wadliwie orzekł o tym przedmiocie - jego postanowienie należało uchylić i sprawę przekazać mu do ponownego rozpoznania (art. 394¹ § 3 k.p.c w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.).

Dodatkowo należy zauważyć, że gdyby orzeczenie o kosztach dokonane przez Sąd Okręgowy w ramach uzupełnienia wyroku traktować jako wynik odpowiednio stosowanego art. 100 k.p.c. to do takiego rozstrzygnięcia nie było również podstaw, ponieważ powódka na rozprawie złożyła wprawdzie wniosek o oddalenie „apelacji” (zażalenia pozwanego) ale nie zgłosiła żądania zasądzenia kosztów w postępowaniu spowodowanym wniesieniem tego środka zaskarżenia.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 108 § 2 k.p.c.